

A D
BENEDICTUM
ARIAM MONTANUM
Theologum celeberrimum.

ALVARUS NONNIUS.

Iuxta veterem Stoicorum sententiam homines hominū causa sint generati (doctissime Aria) quicumque de communi hominum salute, magis indies, commerentur, hi proculdubio, omnium maximi simul, & optimi sunt habendi. Quod quidem cum variis disciplinis præstari possit, nulla certe plenius, quam medendi ratione id fit, adeo ut studiosos hæc ars, aut immortales reddiderit, aut æternæ consecraverit me-

memoriæ. In hoc albo cum sit
Arcæus tuus, atque unus qui
hanc artem colendò, exercen-
dòq; tantum nominis sui splen-
dorem apud suos compararit,
quantum vivus nemo: quid cre-
dis suæ celebritati accessurum,
si quæ ipse manibus inter rudes
exercuit, calamo, scriptoque
doctis testetur? Certè sublimi
(ut ille ait) feriet sydera verti-
ce. Quæ quidem gloria, indu-
stria tanta, tanta diligentia, la-
bore & incredibili solertia par-
ta, nisi per te in lucem prodeat,
unà cum suo auctore languet,
ac oblivione peribit. evulga
itaque, quæ nescit chirurgorum
vulgus, ac tam salutaria reme-
dia clam apud te esse noli; ne
tu minus in communicando
promptus, quàm ille in opem
ferendo

ferendo alacris esse videare : &
ne videar frustra abs te hoc pe-
tere , sed optimo jure poscere ;
ita equidem sentio , vulnerum
librum ita esse utilem , ut neces-
sarium illum existimem : ete-
nim non solum ea docet , quæ
cum multis mendarum & erro-
rum portentis , incultè & impe-
ritè à Barbaris scripta sunt : ve-
rum ita nostrorum chirurgo-
rum incitiam refellit , ut mor-
tales ab illorum tyrannide
(quos Galenus rectè latronibus
comparat) vindicasse mihi vi-
deatur. Præterea aliqua discet
nostra ætas , quæ aut nescivit
antiquitas , aut pro deplorato
reliquit ; feliciter , & methodo
facili curare ; idque remediis à
se multa exercitatione , & judi-
cio comparatis , aut petitis ex ,

Hip-

Hippocratis, & Galeni fontibus.

Ordo vero quanquam ita adamussim observatus non sit, ob assiduam artis actionem, & ægrorum curam; magna tamen artis complexione commendatur: nam *Ἀγάλυσις* est perpetua, qua vulnera in suas differentias (ut ita dicam) genericas dividuntur; ac in simplicia & composita in suas veluti fibras finduntur. Præfagia deinceps cujusque propria notantur: postremò curandi methodus particularis subnectitur. Quo sanè ordine vix alius (meo judicio) statui, aut excogitari melior potuisset. Sequitur hoc caput; capitis vulnus: hoc enim ob periculi magnitudinem, & præstantiam partis primò sese offert.

offert. Post hoc, ea vulnera, quæ in utroque ventre accipiuntur, in supremo videlicet & imo, ita exponuntur, ut desiderari, neque ad cognitionem periculi, neque ad sanationem, possit nihil: cætera verò, quæ in aliis ab his partibus infliguntur, vel sub simplici vulnere complexa sunt, vel tanquam nimis facilia ab auctore contemnuntur, partium singularum affectarum temperaturam, situm, connexum, substantiam, figuram actionem, usum tradit appendice quadam medica huic libro adjecta, quæ hoc habet singulare: ferè nullum circa vulnus symptoma occurrere posse, cujus non expedita hinc, facilisque elici curatio possit. Verum ad chirur-

rurgiam revertor : in qua abso-
lutis vulneribus, ulcera curan-
da proponuntur, unico dun-
taxat capite comprehensa. at-
que hic admonendum existi-
mo, totum caput *ἰατρικὴ*
esse, & veluti ex pugillaribus ad
memoriæ subsidium de prom-
ptum : quo pacto plerique Hip-
pocratis libri circumferuntur.
Quamobrem, nec omnia defi-
nita sunt, nec ulla est circum-
scripta methodus, ubique verò
perfecta elucet curatio Verùm
hæc brevitatis pulcherrima mor-
bi Gallici curatione compensa-
tur : in qua illud est insigne ;
quòd falsæ parrilliæ verum de-
coquendi modum, à nemine
traditum ostendat. Quæ qui-
dem omnia, brevi scholio in
singula capita declarata sunt,
cate-

cæterum quo inceperat, eo
terminabitur epistola, facturum
te rem tuis moribus dignam, si,
qui vitæ sanctitate, & sapientia,
aliis exemplo es; hac etiam li-
beralitate mortales adjuves.

Vale.

FRAN.

F I

Do

utr

asse

ten

tro

stua

&

tun

nen

libr

der

tur

run

&

fist